RÅDET FOR (OR. en)

NOTE **LIMITE**

fra:	generalsekretariatet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	5064/3/07 REV 3 COPEN 2
Vedr.:	Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union

På samlingen den 15. februar 2007 nåede Rådet (retlige og indre anliggender) til enighed om en generel indstilling til rammeafgørelsen om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union.

Gruppen vedrørende Samarbejde i Kriminalsager og RIA-råderne fortsatte drøftelsen af forslaget og afsluttede arbejdet med attesten i bilaget samt formularen for underretning af den pågældende.

Teksten, som den foreligger efter disse drøftelser, findes i bilag I til denne note. Rådets erklæring om reintegrationsformålet i denne rammeafgørelse findes i bilag II til denne note.

DK, IE, NL, UK og SE har taget parlamentarisk forbehold med hensyn til forslagets tekst.

BILAG I

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2005/ /RIA

af

om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[1], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 princippet om gensidig anerkendelse, der bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.

(2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager[2], og det gik i den forbindelse ind for at vurdere behovet for moderne mekanismer med henblik på gensidig anerkendelse af endelige straffedomme, der indebærer frihedsberøvelse (foranstaltning 14), samt for at udvide anvendelsesområdet for princippet om overførelse af domfældte, så det også finder anvendelse på personer med bopæl i en medlemsstat (foranstaltning 16).

---

[1] EUT

[2] EUT

(3) Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union[3] pålægger medlemsstaterne at gennemføre programmet for foranstaltninger, navnlig inden for fuldbyrdelse af endelige frihedsstraffe.

(4) Alle medlemsstater har ratificeret Europarådets konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte. Ifølge denne konvention kan overførelse til videre straffuldbyrdelse kun ske til det land, hvor den domfældte er statsborger, og kun med den domfældtes og de involverede staters samtykke. Tillægsprotokollen til konventionen af 18. december 1997, ifølge hvilken der på bestemte betingelser kan ske overførelse uden den pågældendes samtykke, er ikke ratificeret af samtlige medlemsstater. Ingen af instrumenterne indeholder nogen principiel forpligtelse til at overtage domfældte personer med henblik på fuldbyrdelse af en straf eller anden foranstaltning.

(5) Forholdet mellem medlemsstaterne, der er præget af en særlig gensidig tillid til de øvrige medlemsstaters retssystemer, gør det muligt for fuldbyrdelsesstaten at anerkende afgørelser, der er truffet af udstedelsesstatens myndigheder. Derfor bør der overvejes en videreudvikling af det samarbejde, der er fastsat i Europarådets instrumenter om fuldbyrdelse af straffedomme, især når der over EU-borgere (…) er blevet afsagt en straffedom om idømmelse af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger i en anden medlemsstat. Det er nødvendigt at give den domfældte passende garantier, men vedkommendes samtykke bør ikke i alle tilfælde være afgørende for, om en dom kan fremsendes til en anden medlemsstat med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af den idømte sanktion.

(5a) (...)

(5b) Ved gennemførelsen og anvendelsen af denne rammeafgørelse bør de generelle principper om lighed, retfærdighed og rimelighed overholdes.

---

[3] EUT

(6) (...)

(6a) Artikel 3a, stk. 1, litra c), indeholder en skønsmæssig bestemmelse, som gør det muligt at fremsende attesten og dommen f.eks. til den stat, hvor den domfældte er statsborger, i andre end de i stk. 1, litra a) og b), nævnte tilfælde, eller til den stat, hvor den domfældte bor og vedvarende har haft lovligt opholdssted i mindst fem år, og i hvilken han vil bevare permanent opholdstilladelse.

(6b) I de i artikel 3a, stk. 1, litra c), nævnte tilfælde fremsendes attesten og dommen til fuldbyrdelsesstaten med forbehold af høringer mellem de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten og samtykke fra den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til visse elementer, f.eks. opholdets varighed eller anden tilknytning til fuldbyrdelsesstaten. I tilfælde, hvor den domfældte i henhold til national lovgivning eller internationale instrumenter kan overføres både til en medlemsstat og til et tredjeland, bør de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten sammen overveje, om fuldbyrdelse i fuldbyrdelsesstaten vil fremme den sociale reintegration bedre end fuldbyrdelse i det berørte tredjeland.

(6c) Fuldbyrdelse af den idømte sanktion i fuldbyrdelsesstaten bør forbedre mulighederne for den domfældtes sociale reintegration. For at overbevise sig om, at fuldbyrdelse af sanktionen i fuldbyrdelsesstaten vil tjene det formål at lette den domfældtes sociale reintegration, bør den kompetente myndighed i udstedelsesstaten tage hensyn til forskellige elementer som f.eks. personens tilknytning til fuldbyrdelsesstaten, om vedkommende betragter den som sit familiemæssige, sproglige, kulturelle, sociale eller økonomiske centrum, og om vedkommende har anden tilknytning til fuldbyrdelsesstaten.

(6ca) Det kan være relevant at kende den domfældtes mening, jf. artikel 5, stk. 2, hovedsagelig ved anvendelsen af artikel 3a, stk. 2a. Ordet "navnlig" skal også dække tilfælde, hvor den domfældtes mening indeholder oplysninger, der kan være relevante for anvendelsen af artikel 9. Bestemmelserne i artikel 3a, stk. 2a, og artikel 5, stk. 2, kan ikke lægges til grund for afslag relateret til social reintegration.

(6cb) Rådet erkender, at Polen har brug for mere tid end de øvrige medlemsstater til at tackle de praktiske og materielle konsekvenser af overførslen af polske statsborgere, der er dømt i andre medlemsstater, navnlig i betragtning af de polske statsborgeres øgede mobilitet i Den Europæiske Union. Der er derfor i artikel 5, stk. 4, indsat en midlertidig undtagelsesbestemmelse af begrænset omfang med en varighed på højst fem år.

(6d) Denne rammeafgørelse bør også finde tilsvarende anvendelse på fuldbyrdelsen af sanktioner i de tilfælde, der er omfattet af artikel 4, nr. 6, og artikel 5, nr. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne[4]. Det betyder bl.a., at fuldbyrdelsesstaten, med forbehold af Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA, kan undersøge, om der foreligger grunde til afslag efter artikel 9, herunder kontrol af princippet om dobbelt strafbarhed, hvis fuldbyrdelsesstaten har afgivet en erklæring i henhold til artikel 7, stk. 4, som betingelse for anerkendelse og fuldbyrdelse af dommen, og overveje, om den vil udlevere den domfældte eller fuldbyrde dommen i medfør af artikel 4, stk. 6, i ovennævnte rammeafgørelse.

(7) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 i traktaten, og som afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgørelse bør fortolkes som et forbud mod at nægte at fuldbyrde en afgørelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at sanktionen er idømt med det formål at straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

(8) Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige regler om retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

---

[4] EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

(9) Bestemmelserne i denne rammeafgørelse bør anvendes i overensstemmelse med den ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, der tillægges EU's borgere i henhold til EF-traktatens artikel 18.

(10) Bestemmelserne i denne rammeafgørelse bør anvendes i overensstemmelse med relevant fællesskabslovgivning, især direktiv 2004/38/EF, direktiv 2003/109/EF og direktiv 2003/86/EF.

(11) Når der i denne rammeafgørelse henvises til den stat, hvor den domfældte "bor", er der tale om det sted, som denne person er knyttet til på grundlag af elementer som f.eks. sædvanligt opholdssted samt familiemæssige, sociale og arbejdsmæssige bånd.

(11a) Ved anvendelsen af artikel 4, stk. 1, bør det være muligt at sende en dom eller en bekræftet genpart heraf og en attest til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten ved hjælp af ethvert middel, som efterlader et skriftligt spor, f.eks. e-post eller fax, og på en sådan måde, at fuldbyrdelsesstaten kan fastslå ægtheden.

(12) Fuldbyrdelsesstaten bør i de artikel 9, stk. 1, litra i), omhandlede tilfælde overveje, om det er muligt at tilpasse sanktionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, inden den afslår at anerkende og fuldbyrde en sanktion, der består i en anden foranstaltning end en frihedsstraf.

(12a) Grunden til afslag i artikel 9, stk. 1, litra i), kan også anvendes i de tilfælde, hvor den pågældende ikke er kendt skyldig i en strafbar handling, selv om den kompetente myndighed har anvendt anden frihedsberøvende foranstaltning end frihedsstraf som følge af en strafbar handling.

(12b) Grunden til afslag vedrørende territorialprincippet i artikel 9, stk. 1, litra j), bør kun anvendes i undtagelsestilfælde og med henblik på at samarbejde i videst muligt omfang i henhold til bestemmelserne i denne rammeafgørelse, idet der tages hensyn til det i artikel 3, stk. 1, omhandlede formål. Enhver afgørelse om at anvende denne grund til afslag bør være baseret på en undersøgelse af den konkrete sag og på høringer mellem de kompetente myndigheder i udstedelses- og fuldbyrdelsesstaten.

(13) Tidsfristen i artikel 10, stk. 1a, bør af medlemsstaterne anvendes på en sådan måde, at den endelige afgørelse, herunder en ankeprocedure, generelt bør afsluttes inden for en frist på 90 dage.

(13a) Ifølge artikel 14, stk. 1, finder specialitetsreglen, med forbehold af undtagelserne i stk. 2, kun anvendelse, når en person er blevet overført til fuldbyrdelsesstaten. Artikel 14, stk. 1, finder derfor ikke anvendelse, når personen ikke er blevet overført til fuldbyrdelsesstaten, f.eks. når den pågældende er flygtet til fuldbyrdelsesstaten -

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Kapitel I
Almindelige bestemmelser

Artikel 1
Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

a) "dom": en endelig afgørelse eller domstolskendelse i udstedelsesstaten, der idømmer en fysisk person en sanktion

b) "sanktion": en tidsbegrænset eller tidsubegrænset frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning, som er idømt i en straffesag på grund af en strafbar handling

c) "udstedelsesstat": den medlemsstat, i hvilken der er afsagt en dom, som defineret i denne rammeafgørelse

d) "fuldbyrdelsesstat": den medlemsstat, til hvilken en dom er fremsendt med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse.

Artikel 2

Udpegelse af de kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken eller hvilke myndigheder der i henhold til dens nationale lovgivning har kompetence i overensstemmelse med denne rammeafgørelse, når medlemsstaten er henholdsvis udstedelsesstat eller fuldbyrdelsesstat.

2. Generalsekretariatet for Rådet stiller de modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for Kommissionen.

Artikel 3

Formål

1. Denne rammeafgørelse har til formål at fastsætte de regler, hvorefter en medlemsstat med henblik på at lette den domfældtes sociale reintegration anerkender en dom og fuldbyrder en sanktion.

2. Denne rammeafgørelse finder anvendelse, hvis den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten eller i fuldbyrdelsesstaten.

3. Denne rammeafgørelse finder kun anvendelse på anerkendelse af domme og fuldbyrdelse af sanktioner som defineret i rammeafgørelsen. Den omstændighed, at der ud over sanktionen er idømt en bøde og/eller truffet afgørelse om konfiskation, som endnu ikke er betalt, indkasseret eller fuldbyrdet, er ikke til hinder for fremsendelse af en dom. Anerkendelse og fuldbyrdelse af sådanne bøder og afgørelser om konfiskation i en anden medlemsstat baseres på de instrumenter, der finder anvendelse mellem medlemsstaterne, især Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe og Rådets rammeafgørelse 2005/xxx/RIA af xx.xx.2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation.

4. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i

artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

Kapitel II

Anerkendelse af domme og fuldbyrdelse af sanktioner

Artikel 3a

Kriterier for fremsendelse af en dom og en attest til en anden medlemsstat

1. Såfremt den domfældte er i udstedelsesstaten eller i fuldbyrdelsesstaten, og såfremt personen har givet sit samtykke, hvis dette kræves i henhold til artikel 5, kan der fremsendes en dom samt en attest som omhandlet i artikel 4 til en af følgende medlemsstater:

   a) den stat, hvor den domfældte er statsborger, og hvor vedkommende bor, eller

   b) den stat, hvor den domfældte er statsborger, og som vedkommende efter strafafsoningen vil blive udvist til (...), selv om det ikke er den stat, hvor vedkommende bor, på grundlag af en udsendelses- eller udvisningsafgørelse, der indgår i dommen eller i en retslig eller administrativ afgørelse eller i enhver anden foranstaltning truffet som følge af dommen, eller

   c) enhver anden medlemsstat end den i litra a) eller b) nævnte hvis kompetente myndighed giver sit samtykke til fremsendelse af dommen og attesten til denne stat.

1a. Dommen og attesten kan fremsendes, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, i givet fald efter høringer mellem de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og i fuldbyrdelsesstaten, er overbevist om, at fuldbyrdelsesstatens fuldbyrdelse af sanktionen vil tjene det formål at lette den domfældtes sociale reintegration.

2. Før den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender dommen og attesten, kan den høre den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde. Høring er obligatorisk i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, litra c). I sådanne tilfælde underretter den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten omgående udstedelsesstaten om sin afgørelse om, hvorvidt den giver sit samtykke til fremsendelse af dommen.

2a. Under disse høringer kan den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten forelægge en begrundet udtalelse for den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om, at fuldbyrdelse af sanktionen i fuldbyrdelsesstaten ikke vil tjene det formål at lette den domfældtes sociale reintegration og vellykkede reintegration i samfundet.
Hvis der ikke skal foretages høring, kan udtalelsen forelægges straks efter fremsendelsen af attesten og dommen. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten overvejer denne udtalelse og beslutter, hvorvidt attesten skal trækkes tilbage eller ikke.

3. Fuldbyrdelsesstaten kan på eget initiativ anmode udstedelsesstaten om at fremsende dommen samt attesten. Den domfældte kan også anmode de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten eller fuldbyrdelsesstaten om at indlede en procedure i medfør af denne rammeafgørelse. Anmodninger i henhold til dette stykke indebærer ikke, at udstedelsesstaten har pligt til at fremsende dommen samt attesten.

4. I forbindelse med gennemførelsen af denne rammeafgørelse, vedtager medlemsstaterne foranstaltninger, som specielt tager hensyn til formålet at lette den domfældtes sociale reintegration, hvilket vil blive lagt til grund, når deres kompetente myndigheder træffer afgørelse om, hvorvidt de skal give deres samtykke til fremsendelse af dommen og attesten i sager, jf. artikel 3a, stk. 1, litra c).

5. I forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller på et senere tidspunkt kan hver medlemsstat meddele Generalsekretariatet for Rådet, at der i dens forbindelser med andre medlemsstater, som har afgivet samme meddelelse, ikke kræves forudgående samtykke i henhold til stk. 1, litra c), for at fremsende dommen og attesten:

   a) hvis den domfældte bor og vedvarende har haft lovligt opholdssted i fuldbyrdelsesstaten i mindst fem år og vil bevare permanent opholdstilladelse i denne, og/eller
   b) hvis den domfældte er statsborger i fuldbyrdelsesstaten i andre tilfælde end de i stk. 1, litra a) og b), nævnte.

I de i litra a) nævnte tilfælde betyder permanent opholdstilladelse, at den pågældende person:

– har ret til permanent ophold i den respektive medlemsstat i overensstemmelse med den nationale lov, der gennemfører fællesskabslovgivning vedtaget på grundlag af artikel 18, 40, 44 og 52 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, eller

– er indehaver af en gyldig opholdstilladelse for fastboende udlænding i den respektive medlemsstat i overensstemmelse med den nationale lov, der gennemfører fællesskabslovgivning vedtaget på grundlag af artikel 63 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, for så vidt angår medlemsstater, som denne fællesskabslovgivning finder anvendelse på, eller i overensstemmelse med national lovgivning, for så vidt angår medlemsstater, som denne fællesskabslovgivning ikke finder anvendelse på.

Artikel 4

Fremsendelse af dommen og attesten

1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender dommen eller en bekræftet genpart heraf samt attesten direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten ved hjælp af ethvert middel, som efterlader et skriftligt spor, og på en sådan måde, at fuldbyrdelsesstaten kan fastslå ægtheden. Originalen af dommen eller en bekræftet genpart heraf og originalen af attesten sendes til fuldbyrdelsesstaten, hvis denne kræver det. Alle officielle meddelelser fremsendes ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.

2. Attesten, for hvilken der findes en standardformular i bilag A, skal underskrives og indholdets rigtighed bekræftes af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

3. Udstedelsesstaten fremsender kun dommen og attesten til én fuldbyrdelsesstat ad gangen.

4. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ikke har kendskab til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten, foretager den de nødvendige undersøgelser, navnlig gennem kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, der blev oprettet ved Rådets fælles aktion 98/428/RIA[5] for at indhente oplysning herom fra fuldbyrdelsesstaten.

5. Hvis en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som modtager en dom samt en attest, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de nødvendige foranstaltninger til at fuldbyrde den, sender den på embeds vegne dommen samt attesten videre til den kompetente myndighed og underretter den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom.

Artikel 5

Høring og underretning af den domfældte

1. Med forbehold af stk. 1a fremsendes en dom samt en attest kun til fuldbyrdelsesstaten med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af sanktionen, hvis den domfældte har givet sit samtykke i henhold til udstedelsesstatens lovgivning.

1a. Den domfældtes samtykke er ikke påkrævet, når dommen samt attesten fremsendes til:

a) den stat, hvor den domfældte er statsborger, og hvor vedkommende bor

b) den stat, som den domfældte efter strafafsoningen vil blive udvist til på grundlag af en udsendelses- eller udvisningsafgørelse, der indgår i dommen eller i en retslig eller administrativ afgørelse eller i enhver anden foranstaltning truffet som følge af dommen

c) den stat, som vedkommende er flygtet til eller på anden måde vendt tilbage til på grund af den straffesag, der verserer mod vedkommende i udstedelsesstaten, eller efter domfældelse i denne stat.

---

[5] EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4.

2. I alle de tilfælde, hvor den domfældte fortsat befinder sig i udstedelsesstaten, skal vedkommende have lejlighed til at give sin mening til kende mundtligt eller skriftligt. Hvis udstedelsesstaten finder det nødvendigt under hensyn til den domfældtes alder eller fysiske eller mentale tilstand, gives denne lejlighed til vedkommendes repræsentant ifølge loven.

Der tages hensyn til den domfældtes mening, når det besluttes, om dommen samt attesten skal fremsendes. Hvis den pågældende har benyttet sig af muligheden fastsat i dette stykke, skal den domfældtes mening sendes til fuldbyrdelsesstaten, navnlig under hensyn til artikel 3a, stk. 2a. Hvis den pågældende har tilkendegivet sin mening mundtligt, skal udstedelsesstaten sikre, at denne tilkendegivelse er til rådighed for fuldbyrdelsesstaten i skriftlig form.

3. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten oplyser på et sprog, som den domfældte forstår, denne om, at den har besluttet at fremsende dommen samt attesten ved hjælp af den standardformular, der findes i bilaget. Når den domfældte befinder sig i fuldbyrdelsesstaten på det tidspunkt, hvor denne afgørelse træffes, fremsendes denne formular til fuldbyrdelsesstaten, der derefter underretter den pågældende.

4. Stk. 1a, litra a), vil ikke finde anvendelse på Polen som udstedelsesstat og som fuldbyrdelsesstat i tilfælde, hvor dommen er afsagt inden fem år efter den i artikel 21, stk. 1, anførte dato. Polen kan når som helst meddele Generalsekretariatet for Rådet, at det ikke længere vil benytte sig af denne undtagelse.

Artikel 6

(...)

Artikel 7

Dobbelt strafbarhed

1. Følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelsesstatens lovgivning skal, hvis de i udstedelsesstaten kan straffes med frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, medføre anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af den idømte sanktion på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse, og uden kontrol af dobbelt strafbarhed:

   – deltagelse i en kriminel organisation

   – terrorisme

   – menneskehandel

   – seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

   – ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

   – ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer

   – bestikkelse

   – svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser[6]

   – hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

   – falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

---

[6] EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

– computerkriminalitet

– miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og -sorter

– menneskesmugling

– forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

– ulovlig handel med menneskevæv og -organer

– bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning

– racisme og fremmedhad

– organiseret eller væbnet tyveri

– ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande

– bedrageri

– afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning

– efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter

– forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter

– forfalskning af betalingsmidler

– ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer

– ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer

– ulovlig handel med stjålne motorkøretøjer

– voldtægt

– forsætlig brandstiftelse

– strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed

– skibs- eller flykapring

– sabotage.

2. Rådet kan til enhver tid, med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i artikel 39, stk. 1, i traktaten, beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser til listen i stk. 1. Rådet overvejer i lyset af den rapport, som det får forelagt i medfør af denne rammeafgørelses artikel 21, stk. 4, om listen skal udvides eller ændres.

3. For andre end de i stk. 1 nævnte lovovertrædelser kan fuldbyrdelsesstaten lade anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen være betinget af, at den vedrører handlinger, som også udgør en overtrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af lovovertrædelsen.

4. I forbindelse med eller efter vedtagelsen af denne rammeafgørelse kan en medlemsstat ved hjælp af en erklæring, der meddeles Rådets generalsekretær, erklære, at den ikke vil anvende stk. 1. En sådan erklæring kan til enhver tid trækkes tilbage. Sådanne erklæringer og tilbagetrækninger af erklæringer offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 8

Anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten anerkender den dom, der er fremsendt i henhold til artikel 3a og efter proceduren i artikel 4, og træffer omgående alle nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af sanktionen, medmindre den kompetente myndighed beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 9 nævnte grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse.

2. Hvis sanktionen på grund af sin varighed ikke er forenelig med fuldbyrdelsesstatens lovgivning, kan den kompetente myndighed i denne stat træffe beslutning om at tilpasse sanktionen, men kun i det omfang sanktionen overstiger den maksimale straf for tilsvarende lovovertrædelser efter denne stats nationale lovgivning. Den tilpassede sanktion må ikke blive mindre end den maksimale straf for tilsvarende lovovertrædelser efter fuldbyrdelsesstatens nationale lovgivning.

3. Hvis sanktionen på grund af sin art ikke er forenelig med fuldbyrdelsesstatens lovgivning, kan den kompetente myndighed i denne stat tilpasse sanktionen til den straf eller den foranstaltning, der efter denne stats lovgivning gælder for lignende lovovertrædelser. Denne straf eller foranstaltning skal ligge så tæt som muligt på den sanktion, udstedelsesstaten har idømt, dvs. at sanktionen ikke kan konverteres til en bødestraf.

4. Den tilpassede sanktion må ikke skærpe den af udstedelsesstaten idømte sanktion med hensyn til art eller varighed.

Artikel 9

Grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan afslå at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen, hvis

   a) den i artikel 4 omhandlede attest er ufuldstændig eller klart ikke svarer til dommen og ikke er blevet kompletteret eller berigtiget inden for en rimelig frist, som

fuldbyrdelsesmyndigheden har fastsat

ab) kriterierne i artikel 3a, stk. 1, ikke er opfyldt

ac) fuldbyrdelsen af sanktionen vil være i modstrid med princippet ne bis in idem

b) dommen i et af de i artikel 7, stk. 3, nævnte tilfælde og, såfremt fuldbyrdelsesstaten har fremsat en erklæring i henhold til artikel 7, stk. 4, i et af de i artikel 7, stk. 1, nævnte tilfælde vedrører handlinger, der ikke udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel kan fuldbyrdelse af en dom dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning

c) sanktionen ikke kan fuldbyrdes på grund af forældelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning

cb) der i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning foreligger immunitet, der gør det umuligt at fuldbyrde sanktionen

d) sanktionen vedrører en person, som i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning på grund af sin alder endnu ikke kan gøres strafferetligt ansvarlig for de handlinger, der ligger til grund for dommen

e) der på det tidspunkt, hvor den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten modtog dommen, mangler at blive afsonet mindre end seks måneder af sanktionen

f) dommen er afsagt in absentia, medmindre den domfældte ifølge attesten er blevet indstævnet personligt eller er blevet underrettet gennem en repræsentant, der er kompetent i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning, om tid og sted for retssagen, som førte til, at dommen blev afsagt in absentia, eller personen over for en kompetent myndighed har tilkendegivet, at vedkommende ikke anfægter dommen

g) fuldbyrdelsesstaten, inden der træffes afgørelse i henhold til artikel 10, stk. 1, fremsætter en anmodning i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, og udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, litra g), ikke giver sit samtykke til at retsforfølge, dømme eller på anden måde berøve den pågældende person friheden i fuldbyrdelsesstaten for en anden lovovertrædelse, der er begået før den overtrædelse, der ligger til grund for vedkommendes overførelse

h) (...)

i) den idømte sanktion omfatter psykiatrisk behandling eller lægebehandling eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, der uanset artikel 8, stk. 3, ikke kan fuldbyrdes af fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats retssystem og sundhedsvæsen

j) dommen vedrører en strafbar handling, som i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende på denne stats område eller på et sted, der ligestilles hermed.

1a. Beslutninger i henhold til stk. 1, litra j), vedrørende lovovertrædelser, der delvis er begået på fuldbyrdelsesstatens territorium eller på et sted, der ligestilles hermed, træffes af de kompetente myndigheder, der er nævnt i stk. 2, under ekstraordinære omstændigheder og i hvert enkelt tilfælde, idet der tages hensyn til sagens specifikke omstændigheder, bl.a. om en større eller væsentlig del af den pågældende lovovertrædelse har fundet sted i udstedelsesstaten.

2. I de i stk. 1, litra a), ab), ac), f), i) og j), nævnte tilfælde hører den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde, inden den beslutter ikke at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen, og anmoder den i givet fald om straks at meddele de nødvendige supplerende oplysninger.

Artikel 9a

Delvis anerkendelse og håndhævelse

1. Hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan overveje delvis anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen, kan den, inden den beslutter at afvise fuldstændig anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen, eventuelt høre den kompetente

myndighed i udstedelsesstaten med henblik på at opnå enighed, jf. stk. 2.

2. De kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten kan i det enkelte tilfælde give deres tilslutning til delvis anerkendelse og håndhævelse af en sanktion i overensstemmelse med de betingelser, de har fastsat, forudsat at dette ikke medfører en forlængelse af sanktionens varighed. Foreligger der ikke en sådan tilslutning, trækkes attesten tilbage.

Artikel 9b

Udsættelse af anerkendelsen af dommen

Anerkendelsen af dommen kan udsættes i fuldbyrdelsesstaten, hvis attesten i artikel 4 er ufuldstændig eller klart ikke svarer til dommen, indtil attesten er blevet kompletteret eller berigtiget inden for en rimelig frist, der fastsættes af fuldbyrdelsesstaten.

Artikel 10

Afgørelse om fuldbyrdelse af sanktionen og frister

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten træffer snarest muligt afgørelse om, hvorvidt dommen skal anerkendes og sanktionen fuldbyrdes, og underretter udstedelsesstaten herom, herunder om enhver afgørelse om at tilpasse sanktionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2 og 3.

1a. Medmindre der foreligger en grund til udsættelse i henhold til artikel 9a eller artikel 18a, stk. 3, træffes den endelige afgørelse om anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen senest 90 dage efter modtagelsen af dommen og attesten.

2. Hvis det under ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt for den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten at overholde fristen i stk. 1a, underretter den straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst måde om grundene til forsinkelsen og om, hvor lang tid der skønnes nødvendig, før den endelige afgørelse kan træffes.

Artikel 10a

Tilbagetrækning af attest

Så længe fuldbyrdelsen af sanktionen i fuldbyrdelsesstaten ikke er påbegyndt, kan udstedelsesstaten trække attesten tilbage fra denne stat med en angivelse af grundene hertil. Hvis attesten trækkes tilbage, må fuldbyrdelsesstaten ikke længere fuldbyrde sanktionen.

Artikel 10b

Foreløbig anholdelse

I tilfælde, hvor personen befinder sig i fuldbyrdelsesstaten, og hvor dommen og attesten endnu ikke er ankommet, eller hvor afgørelsen om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen endnu ikke er truffet, kan fuldbyrdelsesstaten efter anmodning fra udstedelsesstaten anholde den domfældte eller træffe enhver anden foranstaltning for at sikre, at den domfældte forbliver på dens område, indtil der foreligger en afgørelse om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen. Varigheden af sanktionen må ikke forlænges som følge af en periode i forvaring i medfør af dette stykke.

Artikel 11

Overførelse af personer

1. Hvis den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten, overføres vedkommende til fuldbyrdelsesstaten på et tidspunkt, der aftales mellem de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten, og senest 30 dage efter, at fuldbyrdelsesstatens endelige afgørelse om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen er truffet.

2. (...)

3. Hvis det af uforudsete grunde ikke er muligt at overføre personen inden for den i stk. 1 fastsatte frist, kontakter de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten straks hinanden. Overførelsen finder sted, så snart disse grunde ikke længere foreligger. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten herom, og de aftaler en ny dato for overførelsen. I så fald finder overførelsen sted senest 10 dage efter den således aftalte nye dato.

4. (...)

Artikel 12

Transit

1. Hver enkelt medlemsstat tillader i overensstemmelse med sin lovgivning transit gennem sit område af en domfældt, der skal overføres til fuldbyrdelsesstaten, forudsat at udstedelsesstaten har sendt den et eksemplar af attesten i artikel 4 sammen med transitanmodningen. Transitanmodningen og attesten kan fremsendes på en hvilken som helst måde, der kan efterlade et skriftligt spor. Udstedelsesstaten forelægger på anmodning fra den medlemsstat, der giver transittilladelsen, en oversættelse af attesten til et af de sprog, som anføres i anmodningen, og som den medlemsstat, der giver transittilladelse, accepterer.

1a. Når den medlemsstat, der anmodes om at give tilladelse til transit, modtager en anmodning om at tillade transit, underretter den udstedelsesstaten, hvis den ikke kan garantere, at den domfældte ikke vil blive retsforfulgt eller, bortset fra hvad der er fastsat i stk. 2a, taget i forvaring eller på anden måde udsat for en begrænsning af sin frihed på den anmodede medlemsstats område på grund af en lovovertrædelse eller en sanktion, som er henholdsvis begået eller idømt forud for vedkommendes afrejse fra udstedelsesstatens område. I så fald kan udstedelsesstaten trække sin anmodning tilbage.

2. Transitmedlemsstatens afgørelse, der skal træffes som et prioriteret anliggende og senest én uge efter, at transitmedlemsstaten har modtaget anmodningen, fremsendes på samme måde. En sådan afgørelse kan udsættes, indtil oversættelsen er fremsendt til transitmedlemsstaten, hvis en sådan afgørelse kræves i henhold til stk. 1.

2a. Den medlemsstat, der anmodes om at tillade transit, kan kun tage den domfældte i forvaring i den tid, transitten gennem dens område varer.

3. Der kræves ikke nogen transitanmodning i forbindelse med flyrejser uden planlagt mellemlanding. Finder der imidlertid en uforudset landing sted, giver udstedelsesstaten de i stk. 1 nævnte oplysninger inden for 72 timer.

Artikel 13

Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen

1. Fuldbyrdelsesstatens lovgivning finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en sanktion. Det tilkommer fuldbyrdelsesstatens myndigheder at træffe afgørelse om fuldbyrdelsesprocedurerne og fastlægge alle foranstaltninger i forbindelse hermed, herunder grundene til førtidig løsladelse eller prøveløsladelse, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten trækker hele den del af frihedsberøvelsen, som allerede er afsonet i forbindelse med den sanktion, for hvilken dommen er afsagt, fra i den samlede varighed af den frihedsberøvelse, der skal afsones.

3. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten underretter på anmodning den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om relevante bestemmelser vedrørende mulighederne for førtidig løsladelse eller prøveløsladelse. Udstedelsesstaten kan erklære sig indforstået med anvendelsen af sådanne bestemmelser eller trække attesten tilbage.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der ved alle afgørelser om førtidig løsladelse eller prøveløsladelse kan tages hensyn til de bestemmelser i national lovgivning angivet af udstedelsesstaten, hvorefter personen har ret til at blive løsladt før tiden eller prøveløsladt på et bestemt tidspunkt.

Artikel 14

Specialitetsregel

1. En person, der er overført til fuldbyrdelsesstaten i medfør af denne rammeafgørelse, kan ikke retsforfølges, idømmes en sanktion eller på anden måde berøves sin frihed for andre inden overførelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overført, jf. dog stk. 2.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

   a) hvis den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade fuldbyrdelsesstatens område ikke har gjort dette inden for 45 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage til denne medlemsstats område efter at have forladt det

b) hvis lovovertrædelsen ikke kan straffes med en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning

c) hvis retsforfølgningen ikke medfører anvendelse af en foranstaltning, der begrænser den pågældendes personlige frihed

d) hvis den pågældende vil blive idømt en straf eller en foranstaltning, der ikke indebærer frihedsberøvelse, herunder en bødestraf eller en anden foranstaltning, der måtte træde i stedet for denne, også selv om denne straf eller foranstaltning begrænser den pågældendes personlige frihed

e) hvis den pågældende har givet sit samtykke til overførelsen

f) hvis den pågældende efter overførelsen udtrykkeligt har givet afkald på anvendelse af specialitetsreglen for specifikke lovovertrædelser, der er begået inden overførelsen. Afkaldet skal afgives til de kompetente judicielle myndigheder i fuldbyrdelsesstaten og føres til protokols i overensstemmelse med denne stats nationale lovgivning. Afkaldet skal indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende har givet det frivilligt og med fuldt kendskab til følgerne. Med henblik herpå har den pågældende ret til juridisk bistand

g) i andre tilfælde end dem, der er nævnt i litra a)-f), hvis udstedelsesstaten giver sit samtykke i henhold til stk. 3.

3. Anmodningen om samtykke skal indgives til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten med de oplysninger, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, og være ledsaget af en oversættelse som anført i nævnte rammeafgørelses artikel 8, stk. 2. Samtykke skal gives, når der er pligt til overgivelse i henhold til nævnte rammeafgørelse. Afgørelsen skal træffes senest 30 dage efter modtagelse af anmodningen. Fuldbyrdelsesstaten skal i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5 i nævnte rammeafgørelse, give de deri fastsatte garantier.

Artikel 15

Amnesti, benådning, fornyet prøvelse

1. Amnesti eller benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten.

2. Kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af dommen om

idømmelse af den sanktion, der skal fuldbyrdes i henhold til denne rammeafgørelse.

Artikel 16

Underretning fra udstedelsesstaten

1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten om enhver afgørelse eller foranstaltning, der medfører, at sanktionen med omgående virkning eller inden for en bestemt frist ikke længere er eksigibel.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten indstiller fuldbyrdelsen af sanktionen, så snart den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter den om en sådan afgørelse eller foranstaltning.

Artikel 17

Underretning fra fuldbyrdelsesstaten

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst måde, der efterlader et skriftligt spor,

   a) om, at dommen og attesten er blevet fremsendt til den kompetente myndighed, der er ansvarlig for dens fuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5

   aa) om, at det i praksis viser sig umuligt at fuldbyrde sanktionen, fordi den domfældte efter fremsendelse af attesten og dommen til fuldbyrdelsesstaten ikke kan spores på fuldbyrdelsesstatens område, idet fuldbyrdelsesstaten i så tilfælde ikke har pligt til at fuldbyrde sanktionen

   ab) om den endelige afgørelse om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen, herunder afgørelsens dato

   b) om enhver afgørelse om at afslå at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen i overensstemmelse med artikel 9 og om begrundelsen for afgørelsen

   c) om enhver afgørelse om at tilpasse sanktionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2

eller 3, og om begrundelsen for afgørelsen

d) om enhver afgørelse om ikke at fuldbyrde sanktionen af de i artikel 15, stk. 1, anførte grunde, og om begrundelsen for afgørelsen

e) om tidspunktet for prøveløsladelsens begyndelse og afslutning, hvis dette er angivet i attesten fra udstedelsesstaten

f) om den domfældtes flugt fra fængslet, før afsoningen er afsluttet

g) om fuldbyrdelsen af sanktionen, så snart den er afsluttet.

Artikel 18

Følgerne af overførelse af den domfældte

1. Udstedelsesstaten må ikke foretage videre fuldbyrdelse af sanktionen, når fuldbyrdelsen i fuldbyrdelsesstaten er påbegyndt, jf. dog stk. 2.

2. Retten til at fuldbyrde sanktionen overgår på ny til udstedelsesstaten, hvis fuldbyrdelsesstaten underretter den om, at sanktionen delvis ikke er blevet fuldbyrdet, i medfør af artikel 17, stk. 1, litra f).

Artikel 18a

Sprog

1. Attesten, som udfærdiges på standardformularen i bilaget, skal oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten. En medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller senere, ved indgivelse af en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet, meddele, at den accepterer en oversættelse til et eller flere af EU-institutionernes andre officielle sprog.

2. Der kræves ingen oversættelse af dommen, jf. dog stk. 3.

3. Enhver medlemsstat kan, når denne rammeafgørelse er vedtaget eller på et senere tidspunkt, i en erklæring, der deponeres i Generalsekretariatet for Rådet, tilkendegive, at den som fuldbyrdelsesstat straks efter modtagelsen af dommen og attesten, og hvis den finder attestens indhold utilstrækkeligt til at træffe beslutning om sanktionens fuldbyrdelse, eventuelt vil anmode om, at dommen eller væsentlige dele heraf ledsages af en oversættelse til (ét af) fuldbyrdelsesstatens officielle sprog eller ét eller flere af EU-institutionernes andre officielle sprog. Anmodningen fremsættes om nødvendigt efter høring, hvis det er relevant, af de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten med henblik på indkredsning af de væsentlige dele af de domme, der skal oversættes.

Afgørelsen om anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen kan udsættes, indtil udstedelsesstaten har fremsendt oversættelsen til fuldbyrdelsesstaten, eller, hvis fuldbyrdelsesstaten beslutter selv at lade dommen oversætte for egen regning, indtil oversættelsen foreligger.

Artikel 19

Omkostninger

Omkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne rammeafgørelse, bortset fra omkostningerne ved den domfældtes overførelse til fuldbyrdelsesstaten og omkostninger, der opstår udelukkende på udstedelsesstatens område, afholdes af udstedelsesstaten.

Artikel 19a

Fuldbyrdelse af sanktioner i medfør af en europæisk arrestordre

Med forbehold af rammeafgørelse 2002/584/RIA finder bestemmelserne i denne rammeafgørelse, i det omfang de er forenelige med bestemmelserne i rammeafgørelse 2002/584//RIA, tilsvarende anvendelse på fuldbyrdelse af sanktioner i tilfælde, hvor en medlemsstat påtager sig at fuldbyrde sanktionen i overensstemmelse med artikel 4, nr. 6, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, eller i tilfælde, hvor den i henhold til artikel 5, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584/RIA har betinget sig, at den pågældende person overføres til den pågældende medlemsstat for der at afsone sanktionen med

henblik på at undgå, at den pågældende person forbliver ustraffet.

Kapitel III

Afsluttende bestemmelser

Artikel 20

Forbindelse med andre aftaler og ordninger

1. Denne rammeafgørelse træder fra [dato indføres senere] i stedet for de tilsvarende bestemmelser i følgende konventioner, der finder anvendelse på forholdet mellem medlemsstaterne, uden at dette berører disse bestemmelsers anvendelse mellem medlemsstaterne og tredjelande og anvendelsen af overgangsbestemmelsen i overensstemmelse med artikel 20a:

   – Den europæiske konvention om overførelse af domfældte af 21. marts 1983 og tillægsprotokollen hertil af 18. december 1997
   – Den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkning af 28. maj 1970
   – Afsnit III, kapitel 5, i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser
   – Konventionen mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater om gennemførelse af udenlandske afgørelser på det strafferetlige område af 13. november 1991.

2. Medlemsstaterne kan fortsat anvende de bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der gælder på tidspunktet for vedtagelsen af denne rammeafgørelse, for så vidt disse giver mulighed for at udvide eller udbygge denne rammeafgørelses mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for fuldbyrdelse af sanktioner.

3. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter denne rammeafgørelses ikrafttræden, hvis disse aftaler eller ordninger giver mulighed for at udvide eller udbygge denne rammeafgørelses bestemmelser og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for fuldbyrdelse af sanktioner.

4. Senest tre måneder efter denne rammeafgørelses ikrafttræden meddeler medlemsstaterne Rådet og Kommissionen, hvilke eksisterende aftaler og ordninger som omhandlet i stk. 2 de fortsat ønsker at anvende. Medlemsstaterne underretter også Rådet og Kommissionen om eventuelle

nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 3 senest tre måneder efter deres undertegnelse.

Artikel 20a

Overgangsbestemmelse

1. Anmodninger, der modtages inden datoen i artikel 21, stk. 1, skal fortsat være omfattet af eksisterende retsakter om overførelse af domfældte. Anmodninger, der modtages efter nævnte dato, vil være omfattet af de regler, som medlemsstaterne har vedtaget i henhold til denne rammeafgørelse.

2. Enhver medlemsstat kan dog på tidspunktet for Rådets vedtagelse af denne rammeafgørelse fremsætte en erklæring om, at den i tilfælde, hvor den endelige dom er afsagt før den deri angivne dato, som udstedelses- og fuldbyrdelsesstat fortsat vil anvende de eksisterende retsakter om overførelse af domfældte, der gælder inden datoen i artikel 21, stk. 1. Er der fremsat en sådan erklæring, finder de nævnte retsakter anvendelse i disse tilfælde i forhold til alle andre medlemsstater, uanset om de har fremsat den samme erklæring. Den pågældende dato må ikke ligge senere end den …[*]. Nævnte erklæring offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Den kan til enhver tid trækkes tilbage.

3. (...)

Artikel 21

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest den ....[*].

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af en rapport udarbejdet af Kommissionen ud fra disse oplysninger undersøger Rådet inden den ...[**], om medlemsstaterne har efterkommet

---

[*] Tre år efter datoen for denne rammeafgørelses ikrafttræden.

[*] Tre år efter datoen for denne rammeafgørelses ikrafttræden.

[**] Fire år efter datoen for denne rammeafgørelses ikrafttræden.

denne rammeafgørelse.

3. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne og Kommissionen om de erklæringer eller meddelelser, der er fremsat i medfør af artikel 3a, stk. 5, og artikel 18a, stk. 1 eller 3.

3a. Med forbehold af traktatens artikel 37, stk. 5, underretter en medlemsstat, der har oplevet gentagne vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af artikel 19a i denne rammeafgørelse, som ikke er blevet løst under bilaterale høringer, Rådet og Kommissionen om sine vanskeligheder. Kommissionen udarbejder på grundlag af disse oplysninger og eventuelle andre oplysninger, som den råder over, en rapport, der ledsages af eventuelle initiativer, den måtte anse for hensigtsmæssige med henblik på at løse disse vanskeligheder.

4. Inden …* udarbejder Kommissionen på grundlag af de modtagne oplysninger en rapport, der ledsages af eventuelle initiativer, den måtte anse for hensigtsmæssige. Rådet tager navnlig artikel 19a op til revision på grundlag af eventuelle (…) rapporter fra Kommissionen og eventuelle initiativer og overvejer, om den skal erstattes af mere specifikke bestemmelser.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Formand

---

* Fem år efter datoen for denne rammeafgørelses ikrafttræden.

ATTEST

omhandlet i artikel 4 i Rådets rammeafgørelse …./…./RIA[+]

om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union[12]

a)

* Udstedelsesstat:
* Fuldbyrdelsesstat:

b) Den domstol, der har afsagt den dom om idømmelse af sanktionen, der blev endelig:

Officiel betegnelse:

Dommen blev afsagt den (angiv dato: dd-mm-åååå):

Dommen blev endelig den (angiv dato: dd-mm-åååå):

Dommens sagsnummer (hvis et sådant findes):

c) Oplysning om den myndighed, der kan kontaktes om ethvert spørgsmål vedrørende attesten:

1. Myndighedens art Sæt kryds ud for det relevante:

□ Central myndighed

□ Domstol

□ Anden myndighed

[+] EUT: Indsæt nummer på denne rammeafgørelse.

[12] "Attesten skal udfærdiges på eller oversættes til et af fuldbyrdelsesstatens officielle sprog eller et hvilket som helst andet sprog, som fuldbyrdelsesstaten accepterer."

2. Nærmere oplysninger om den myndighed, der er anført under punkt 1 ovenfor:

Officiel betegnelse:

Adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer):
Fax nr.: (landekode) (lokalt områdenummer)
E-mail (hvis en sådan findes):

3. Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med myndigheden:

4. Nærmere oplysninger vedrørende den (de) person(er), der skal kontaktes for yderligere oplysninger med henblik på fuldbyrdelse af dommen eller med henblik på at aftale nærmere vilkår for overførelsen (navn, titel/stilling, tlf. nr., fax nr., e-mail), hvis forskellig fra punkt 2:

d) [udgår]

e) [udgår]

f) Oplysninger om den person, der er idømt sanktionen:

Navn:

Fornavn(e):

Evt. fødenavn:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes):

Fødselsdato:

Fødested:

Sidst kendte adresser/bopæl:

Sprog, som vedkommende forstår (hvis dette vides):

Den domfældte befinder sig:

□ i udstedelsesstaten og skal overføres til fuldbyrdelsesstaten.

□ i fuldbyrdelsesstaten, og fuldbyrdelsen skal finde sted i den stat.

Yderligere oplysninger, som skal meddeles, hvis de findes og er relevante

1. Foto og fingeraftryk af personen og/eller nærmere oplysninger om den person, der skal kontaktes for at opnå sådanne oplysninger:

2. Type og nummer for den domfældtes identitetskort eller pas:

3. Type og nummer for den domfældtes opholdstilladelse:

.....

4. Andre relevante oplysninger om den domfældtes familie samt sociale eller erhvervsmæssige tilknytning til fuldbyrdelsesstaten:

g) Anmodning om foreløbig anholdelse fra udstedelsesstaten (hvis den domfældte befinder sig i fuldbyrdelsesstaten):

□ Udstedelsesstaten anmoder fuldbyrdelsesstaten om at arrestere den domfældte eller at træffe enhver anden foranstaltning for at sikre, at den domfældte forbliver på fuldbyrdelsesstatens område, indtil der er truffet en afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af sanktionen.

□ Udstedelsesstaten har allerede anmodet fuldbyrdelsesstaten om at arrestere den domfældte eller at træffe enhver anden foranstaltning for at sikre, at den domfældte forbliver på fuldbyrdelsesstatens område, indtil der er truffet en afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af sanktionen. Anfør venligst navnet på den myndighed i fuldbyrdelsesstaten, der har truffet afgørelsen om anmodningen om at arrestere den domfældte (hvis det er relevant og findes):

.....

.....

.....

.....

h) Forbindelse til eventuel tidligere europæisk arrestordre:

☐ Der er udstedt en europæisk arrestordre med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, og fuldbyrdelsesstaten forpligter sig til at fuldbyrde denne straf eller denne anden foranstaltning (artikel 4, stk. 6, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre).

Dato for udstedelsen af den europæiske arrestordre og sagsnummer, hvis et sådant findes:

Navn på den myndighed, der har udstedt den europæiske arrestordre
Dato for afgørelsen om fuldbyrdelse og sagsnummer, hvis et sådant findes:

Navn på den myndighed, der har truffet afgørelsen om fuldbyrdelse af sanktionen:

☐ Der er udstedt en europæisk arrestordre med henblik på retsforfølgning af en person, der er statsborger i eller bosat i fuldbyrdelsesstaten, og fuldbyrdelsesstaten har overgivet denne person på betingelse af, at vedkommende igen skal overføres til fuldbyrdelsesstaten for dér at afsone den straf eller den anden frihedsberøvende foranstaltning, han er blevet idømt i den udstedende medlemsstat (artikel 5, stk. 3, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre).
Dato for afgørelsen om at overgive den pågældende person:
Navn på den myndighed, der har truffet afgørelsen om overgivelse:
Sagsnummeret på afgørelsen, hvis et sådant findes:
Dato for overgivelse af personen, hvis en sådan findes: .

i) Begrundelse for fremsendelsen af dommen og attesten (såfremt De har udfyldt rubrik h), er det ikke nødvendigt at udfylde denne rubrik):

Dommen og attesten fremsendes til fuldbyrdelsesstaten, fordi udstedelsesmyndigheden er overbevist om, at fuldbyrdelsesstatens fuldbyrdelse af sanktionen vil tjene det formål at lette den domfældtes sociale reintegration og:

☐ a) Fuldbyrdelsesstaten er den stat, hvor den domfældte er statsborger, og hvor vedkommende bor.

☐ b) Fuldbyrdelsesstaten er den stat, hvor den domfældte er statsborger, og som vedkommende efter strafafsoningen vil blive udsendt til på grundlag af en udsendelses- eller udvisningsafgørelse, der indgår i dommen eller i en retslig eller administrativ afgørelse eller i enhver anden foranstaltning truffet som følge af dommen. Hvis udsendelses- eller udvisningsafgørelsen ikke indgår i dommen, bedes De angive navnet på den myndighed, der har udstedt afgørelsen, udstedelsesdatoen og sagsnummeret, hvis et sådant findes:

☐ c) Fuldbyrdelsesstaten er en anden stat end den i litra a) eller b) omhandlede, hvis kompetente myndighed giver sit samtykke til fremsendelse af dommen og attesten til denne stat.

☐ d) Fuldbyrdelsesstaten har afgivet meddelelse i henhold til rammeafgørelsens artikel 3a, stk. 5, og

- □ det er bekræftet, at domfældte, så vidt det er den kompetente myndighed i udstedelsesstaten bekendt, bor og vedvarende har haft lovligt opholdssted i mindst fem år i fuldbyrdelsesstaten og vil bevare permanent opholdstilladelse i den pågældende stat, eller
- □ det er bekræftet, at den domfældte er statsborger i fuldbyrdelsesstaten.

j) Dom om idømmelse af sanktionen:

1. Dommen vedrører i alt ..... lovovertrædelser.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke lovovertrædelsen(erne) er begået, herunder tid og sted, samt arten af den domfældtes deltagelse heri:

Karakter og retlig beskrivelse af lovovertrædelsen(erne) samt den relevante retsforskrift/lov, på grundlag af hvilken dommen er afsagt:

2. Såfremt den (de) under punkt 1 anførte lovovertrædelse(r) som defineret i udstedelsesstatens lovgivning udgør en eller flere af følgende lovovertrædelser, der i udstedelsesstaten straffes med frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, bekræftes dette ved at sætte kryds ud for det relevante:

- ☐ deltagelse i en kriminel organisation
- ☐ terrorisme
- ☐ menneskehandel
- ☐ seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ☐ ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ☐ ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- ☐ bestikkelse,
- ☐ svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
- ☐ hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
- ☐ falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

- ☐ computerkriminalitet
- ☐ miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og -sorter
- ☐ menneskesmugling
- ☐ forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ☐ ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- ☐ bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- ☐ racisme og fremmedhad
- ☐ organiseret eller væbnet tyveri
- ☐ ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- ☐ bedrageri
- ☐ afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- ☐ efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- ☐ forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- ☐ forfalskning af betalingsmidler
- ☐ ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ☐ ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- ☐ ulovlig handel med stjålne motorkøretøjer
- ☐ voldtægt
- ☐ forsætlig brandstiftelse
- ☐ strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- ☐ skibs- eller flykapring
- ☐ sabotage.

3. Detaljeret beskrivelse af den (de) begåede lovovertrædelse(r), såfremt den (de) under punkt 1 anførte lovovertrædelse(r) ikke falder ind under punkt 2, eller såfremt dommen og attesten fremsendes til den medlemsstat, der har tilkendegivet, at den vil kontrollere dobbelt strafbarhed (artikel 7, stk. 4, i rammeafgørelsen):

4. [udgår]

k) Oplysninger vedrørende dommen om idømmelse af sanktionen:

1. Det angives, om dommen er afsagt in absentia:
   - ☐ Nej, det er den ikke.
   - ☐ Ja, det er den; det bekræftes, at:
     - ☐ personen personligt eller gennem en repræsentant,
       der er kompetent i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning,
       er blevet underrettet om tid og sted for retssagen, som førte til dommen in absentia, eller
     - ☐ personen har tilkendegivet over for en kompetent myndighed, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen.

2. Oplysninger vedrørende sanktionens varighed:
   - 2.1. Sanktionens samlede varighed (i dage):
   - 2.2. Hele den del af frihedsberøvelsen, som allerede er afsonet i forbindelse med den sanktion, med hensyn til hvilken dommen er afsagt (i dage): **.....**
     fra og med den (angiv den dato, hvor beregningen blev foretaget: dd-mm-åååå) …
   - 2.3. Antal dage, der skal fratrækkes den samlede varighed af sanktionen af andre grunde end de i punkt 2.2 anførte (såsom amnestier, benådninger eller lempelser, som allerede er indrømmet i forbindelse med sanktionen): … fra og med den (angiv den dato, hvor beregningen blev foretaget: dd-mm-åååå) …….
   - 2.4. Dato for udløbet af sanktionen i udstedelsesstaten:
     - ☐ Ikke relevant, eftersom personen i øjeblikket ikke er frihedsberøvet
     - ☐ Personen er i øjeblikket frihedsberøvet, og sanktionen forventes i henhold til udstedelsesstatens lovgivning at være fuldt afsonet den
       (angiv dato: dd-mm-åååå)[13]:

3. Sanktionens art:
   - ☐ frihedsstraf
   - ☐ foranstaltning, der indebærer frihedsberøvelse (præciseres):
     .....

[13] *"Angiv venligst datoen for, hvornår sanktionen ville være fuldt afsonet (uden hensyntagen til mulighederne for enhver form for førtidig løsladelse og/eller prøveløsladelse), hvis den domfældte forblev i udstedelsesstaten."*

l) Oplysninger vedrørende førtidig løsladelse eller prøveløsladelse:

1. Efter udstedelsesstatens lovgivning har den domfældte ret til at blive førtidigt løsladt eller prøveløsladt

efter at have afsonet:

☐ halvdelen af sanktionen

☐ to tredjedele af sanktionen

☐ en anden del af sanktionen (præciseres):

2. Den udstedende myndighed begærer oplysninger om:

☐ Gældende bestemmelser i fuldbyrdelsesstatens lovgivning vedrørende førtidig løsladelse eller prøveløsladelse af den domfældte

☐ Begyndelsen og afslutningen af perioden for førtidig løsladelse eller prøveløsladelse.

m) Den domfældtes mening:

1. ☐ Den domfældte kunne ikke høres, da vedkommende allerede befinder sig i fuldbyrdelsesstaten

2. ☐ Den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten og:

a. ☐ Den domfældte har begæret fremsendelse af dommen og attesten

☐ Den domfældte har givet sit samtykke til fremsendelse af dommen og attesten

☐ Den domfældte har ikke givet sit samtykke til fremsendelse af dommen og attesten (angiv den domfældtes begrundelse):

b. ☐ Den domfældtes mening er vedlagt.

☐ Den domfældtes mening er allerede blevet fremsendt til fuldbyrdelsesstaten den (angiv dato: dd-mm-åååå):

n) Andre forhold af relevans for sagen (fakultative oplysninger)

.....

.....

.....

....

o) Afsluttende oplysninger

Teksten til dommen(e) er vedlagt attesten[14].

Underskrift fra den myndighed, der har udstedt attesten, og/eller fra dennes repræsentant, der bekræfter, at attestens indhold er korrekt

.....

.....

Navn:

.....

Funktion (titel/stilling):

.....

Dato:

.....

Officielt stempel (hvis et sådant findes)

[14] *Den udstedende myndighed skal vedlægge alle domme i en sag, som er nødvendige for at have alle oplysninger om den endelige sanktion, der skal fuldbyrdes. Eventuelle foreliggende oversættelser af dommen(e) kan også vedlægges.*

MEDDELELSE TIL DEN DOMFÆLDTE

Det meddeles herved, at ..... (den kompetente myndighed i udstedelsesstaten) har besluttet at fremsende dommen afsagt af ..... (den kompetente ret i udstedelsesstaten) dateret den ..... (datoen for dommen) ..... (sagsnummeret, hvis et sådant findes) til .....(fuldbyrdelsesstaten) med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af den idømte sanktion i overensstemmelse med den nationale lovgivning til gennemførelse af Rådets rammeafgørelse (.../.../RIA) af (...)[15] om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, EUT ...

Sanktionen fuldbyrdes i henhold til lovgivningen i ..... (fuldbyrdelsesstaten). Det tilkommer denne stats myndigheder at træffe afgørelse om fuldbyrdelsesprocedurerne og fastlægge alle foranstaltninger i forbindelse hermed, herunder grundene til førtidig løsladelse eller prøveløsladelse.

Den kompetente myndighed i .....(fuldbyrdelsesstaten) skal trække hele den del af frihedsberøvelsen, som allerede er afsonet i forbindelse med sanktionen, fra den samlede varighed af den frihedsberøvelse, der skal afsones. Den kompetente myndighed i ..... (fuldbyrdelsesstaten) kan kun tilpasse sanktionen, hvis dennes varighed eller art er uforenelig med lovgivningen i den pågældende stat. Den tilpassede sanktion må ikke lægges sammen med den sanktion, der er pålagt i ..... (udstedelsesstaten) for så vidt angår dens art eller varighed.

_____

[15] EUT: Indsæt nummer og dato for på denne rammeafgørelse.

BILAG II

Følgende erklæring fra Rådet indsættes i forbindelse med reintegrationsformålet i denne rammeafgørelse

Under hensyntagen til, at en vellykket reintegration af den domfældte i den stat, som vedkommende har den nærmeste tilknytning til, er det grundlæggende formål i denne rammeafgørelse, hvilket er udtrykkeligt anført i artikel 3 og bekræftet i præamblen, og idet der er enighed om, at den gensidige tillid mellem medlemsstaterne ikke gør det nødvendigt at indføre en yderligere grund til afslag på grundlag af uoverensstemmelse mellem anerkendelse af dommen og reintegrationsformålet, understreger Rådet, at dette formål bør være af afgørende betydning for udstedelsesstaten hver gang, der træffes afgørelse om behovet for at fremsende dommen og attesten til fuldbyrdelsesstaten.